

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmae Virtvtvm, Ac Vitiorvm , Tomus ...

Guilelmus <Peraldus>

Lvgdvni, 1585

De signis diuini amoris. Cap. VII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46132](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46132)

ne de se creatura ignoret, & sibi, quod absit, erogat beneficia creatoris, vult hominē idem cōditor tribulationibus exercei, vt cū defecerit homo, & subueniat Deus, ab homine vt dignū est honoretur. Hoc enim dicit: Inuoca me in die tribulationis: eruiam te, & honorificabis me. Fit itaque hoc modo vt homo qui prater se neminem diligere nōuerat, etiam Deum vel propter se diligere incipiat, qui in ipso nimirum, vt sepe expertus est, omnia possit quae posse proficit, & sine ipso possit nihil. Amat ergo Deum, sed propter se, nō propter ipsum. At si frequens ingenerit necessitas, ob quam & frequens ad Deum fiat cōuersio, & à Deo frequens liberatio cōferatur: nōne & si fuerit ferreū peccatus, vel cor lapideum, per toties liberari emolliri necesse est ad gratiā liberantis quatenus homo Deum diligit non propter se tantum, sed propter ipsum? Ex occasione quippe frequentium necessitatum, crebris necesse est interpellationibus Deum ab homine frequentari: frequentando gustari, gustando probari quoniam iuuauis est dominus. Ita fit vt ad diligendum purē Deum plus iam ipsius alliciat gustata suauitas, quam vigeat nostra necessitas. Suauitatem potes intelligere vel eius delectabilitatem, vel benignitatem.

De signis diuini amoris.

CAP. VII.

Decem sunt signa quibus perpendi potest vtum aliquis amet Deum. ¶ Primum est quum aliquis libenter cogitat de Deo. Vbi enim amor, ibi oculus. Vnde super illud Ioan. 20. Domine, si sustulisti eū, dicit mihi vbi posuisti eū, dicit gl. Nō dicit quē: quia hoc in animo agere solet vis amoris, vt quē semper cogitat, nullum aliū ignorare credat. Sap. 6. Cogitare de illa, sensus est cōsummatum, loquitur de sapiētia increata. ¶ Secundum est: quū aliquis est libeter in domo Dei. Luc. 2. dicitur de Anna quod nō discedebat de templo: quae meruit interesse p̄sentationi domini in templo. Et Christus quum esset duodecim annorum, inuentus est in templo. Lucae 2. qui matri suae & Ioseph ait: Nesciebatis quia in his quae patris mei sunt oportet me esse? Et super illud Matth. 21. Intrauit Iesus templum, dicit gloss. Ingressus urbem, primò templum adiit: dans formam religionis, vt quocunque inus, primū domum orationis, si sibi est, adeamus. Chrysostr. Proprium erat boni filij, vt veniens primò ad domum curret patris. Tu autem imitator Christi factus quum in aliquam ingressus fueris ciuitatem, primò ante omnem actum ad ecclesiam curras. ¶ Tertium est, cū aliquis de Deo vel cum Deo libeter loquitur. De hoc habemus

exem

exemplum in Magdalena quæ Christum dilexit multum: et
 verba quæ habentur in Euangelio, vel de Deo vel cū Deo
 runt. Vnde habes Io. 11. Domine, inquit, si fuisses hic, frater
 nō fuisset mortuus. Alia tria habes Io. penult. Tulerūt, inquit,
 Dominum meum, & nescio vbi posuerunt eum. Et paulo post
 Domine si sustulisti eum, dicito mihi, & ego eum tollā. Et
 tertium: Venit Maria Magdalena annuntians discipulis, quia
 Dominū, & hæc dixit mihi. 1. Petr. 4. Si quis loquitur qualiter
 mones Dei. Et super illud Rom. 8. Quis nos separabit a caritate
 Christi? Dicit Chrysoström: Hic amantium mos est, ut
 amorem suum silentio tegere nequeant: sed necessarii &
 rris suis efferunt & prodūt, & flammās infra pectus suum
 bere non possunt. Enarrant frequentius: vt ipsa assidue
 randi solatium amoris sui capiant, & refrigeria immensa
 rris assumant. Sic ergo facit hic beatissimus amator Christi.
 ¶ Quartum est, quū quis libenter Deum audit, & audita
 retinet memoriter. Luc. 2. Maria conseruabat omnia verba
 conferens in corde suo. Eiusdem: Magdalena sedēs secus
 domini, audiebat verbum illius. Io. 14. Qui habet mādata
 & seruat ea, ille est qui diligit me. ¶ Quintum est, cum
 benter dat pro Deo. Cant. vlt. Si dederit homo omnem
 tiam pro dilectione, quasi nihil despiciet eam. Et Luc. 7.
 Dominus de Magdalena post beneficia eius enumerata, De
 tuntur ei peccata multa: quoniam dilexit multum. 1. Io. 4.
 habuerit substantiam mundi huius, & viderit fratrem suum
 cessitare habere, & clauerit viscera sua ab eo, quomodo
 tas Dei manet in eo? ¶ Sextum est, quum aliquis pro Deo
 ter patitur. Eccles. 2. In igne probatur aurū & argentum:
 nes autem receptibiles in camino humiliationis. Ioā. 18. Cui
 quē dedit mihi Pater, non vis vt bibā illū? Greg. in prima
 Moralium: Pœna quippe interrogat si quietus quis verum
 amet. ¶ Septimū est, quū mandatis Dei aliquis obedit. 1. Io.
 Hæc est charitas Dei, vt mandata eius custodiamus. Itē 1. Io.
 Hæc est charitas, vt ambulemus secundū mādata eius. Ioan.
 Si quis diligit me, sermonem meum seruat. Specialiter
 diuini amoris est, si quis seruat illud mādatum, quod Salu-
 specialiter dicit suum. Ioan. 15. Hoc est præceptū meum, vt
 gatis inuicē. 1. Ioan. 4. Hoc mandatū habemus à Deo, vt qui
 ligit Deum, diligat fratrem suū. Maxime amor pauperum
 est diuini amoris. Illi enim nō amantur propter se, sed pro
 Deū. Prover. 19. A paupere & amici quos habuit separantur.

rodem: F
 recesserun
 cent, & o
 plo Chris
 qui in ca
 dum, ex
 oderunt r
 Item Defe
 ricantes, &
 is qui non
 gnus: quā
 nō poterit
 immortal
 cem porrig
 dignum nō
 mula ium
 tudine & a
 seculi, quā
 angelū tem
 sublimia r
 dete nescit
 hiber mini
 Sic qui eos
 dilige Deu
 nota Deum

Notād
 Nimi
 re nostri, n
 amare Deu
 diligere qu
 agit vt sum
 Deus, quis
 Augu. Qu
 diligere D
 precepta da
 qua quisq
 aliter dilig
 proximi ho
 incitate ad
 celo

eodem: fratres hominis pauperis oderunt eum, & amici procul-
 recesserunt ab eo. ¶ Octauū est, quum quis amat quæ Deo pla-
 cent, & odit quæ Deo displicent. Ad primum monemur exem-
 plo Christi. Matt. 12. Quicumque fecerit voluntatē patris mei
 qui in cælis est, ille meus frater, & soror, & mater est. Ad secū-
 dum, exemplum David: Iniquos odio habui. Idem: Nōne qui
 oderunt te domine oderā, & super inimicos tuos tabescebā &c.
 Item Defectio tenuit me pro peccatoribus &c. Itē Vidi praua-
 riantes, & tabescebam. Ambrosius super Beati immaculati. Si
 is qui non relinquit parētes propter nomen Dei, nō est Deo di-
 gnus: quāto magis qui diligit eius inimicos acceptus Deo esse
 nō poterit: Hieronymus in epistolis: Nationes aduersariorum
 immortalī odio persequimur: blasphemantibus Deum, clemen-
 tem porrigimus manum. Ambrosius in Hexameron: Quid nos
 dignum nostro referimus creatori, cuius cibo vescimur, & dissi-
 mulauimus iniurias? ¶ Nonum est, quū quis frigescit à solici-
 tudine & amore mundi. Gregorius: Tanto frigescit quis à curis
 seculi, quāto surgit ardentius in amorem Dei. Item Iacob qui
 angelū tenuit, vno mox pede claudicauit: quia qui vero amore
 sublimia respicit, iam in hūc mundū duplicibus desideriis ince-
 dere nescit. ¶ Decimum est, quum aliquis magnū honorem ex-
 hibet ministris Dei: sicut qui eos spernit, Deū spernit. Matt. 10.
 Sic qui eos honorat, Deū honorat. Eccle. 7. In omni virtute tua
 dilige Deum qui te fecit, & ministros eius ne derelinquas. Ho-
 nora Deum ex tota anima tua, & honorifica sacerdotes.

De his que incitant ad amandum proximum.

CAP. VIII.

Notandum quod licet debeamus amare Deū, & nos, & pro-
 ximum: tamē non habemus speciale præceptum de amo-
 re nostri, nec specialis tractatus erit hic de amore illo, eò quod
 amare Deum sit amare seipsam. Vnde Aug. Ille solus se nouit
 diligere, qui Deū diligit. Siquidē ille se satis diligit, qui sedulo
 agit vt summo & vero fruatur bono: quod si nihil aliud est quā
 Deus, quis cūctari potest, quin sese amet qui amator est Dei? Itē
 Aug. Quum illa dilectione quam Deus imperat, debeat homo
 diligere Deum, & seipsam, & proximum: nō tamen ex hoc tria
 præcepta data sunt: vt intelligatur nullam esse aliam dilectionē,
 quā quisque diligit seipsam, nisi quod diligit Deum. Qui enim
 aliter diligit se, potius se odisse dicendus est. ¶ De amore verò
 proximi hoc modo dicetur. ¶ Primo dicetur de illis quæ possunt
 incitare ad hoc vt amemus proximū. ¶ Secundò de his quæ pos-
 sunt

sunt